

Зелени и разноцветни поляни

Верджиния Костова

От естетична и функционална гледна точка, тревното пространство е визуално привлекателно място, издръжливо на утъпкване, приятно за ходене, игра и почивка. То успокоява цветната периферия на градината, визуално „отваря“ мястото и обединява отделните елементи на градината. От практична гледна точка тревата може да се използва като настилка на площадки за игра или спорт, като тревна алея, за покриване на плавни геопластики, в овощни или в диви градини.

СЪЗДАВАНЕ НА МОРАВА

Оформянето на поляната тип „английска морава“ може да стане със семена или с чимове. И в двата случая първо трябва грижливо да се обработи теренът. Почвата се прекопава на 20 см дълбочина. Окончателното, фино подравняване, става с гребло. За добрия вид на поляната е много важно теренът да е абсолютно подравнен. След това равномерно се разхвърля тревното семе с норма 25 g/m². За подхранване на почвата и ускоряване на поникването на тревата, заедно с тревното семе може да се разхвърля и изкуствен тор NPK, (азот-фосфор-калий). За да се получи гъст, пътен и равномерен тревен килим и по-дълготрайни тревни площи, се използват тревни смеси, състоящи се средно от 3-6 вида. Отделните видове трева различно усвояват хранителните вещества в почвата, но се допълват помежду си по темповете на растеж и дълговечност. В зависимост от специфичните условия се подбира подходяща за мястото тревна смеска: за сянка, за сухи условия, издръжлива на утъпкване. След като се разхвърли, тревното

семе се „зачуква“ с гребло на дълбочина 1-3 см. Теренът се покрива с 0.5-1 см пясък и се валира или „трамбова“. Поливането на тревата до нейното поникване и непосредствено след това трябва да е под формата на „гъждуване“, за да не се изровят семената, а и младата трева е много нежна. Честотата на поливане на младата трева е такава, че да не се позволи на почвата да изсъхне. Първото косене се прави, когато тревата достигне височина 10-12 см. След това можем да косим на 2-4 см. Ако искаме мигновен ефект, можем да затревим с готови тревни чимове. Върху добре обработения и подравнен терен разстиламе чимове, подреждаме ги така, че да няма празнини, след което ги валираме и поливаме обилно.

Поддържане на тревни площи

Поляната тип „английска морава“ изисква интензивна поддръжка. В периода на усилен растеж и при обилно поливане и торене се коси на всеки 5-7 дни, а през есента и ранната пролет на 10-ина дни. Последната коситба се прави докъм средата на октомври, за да може тревата да се зазими при височина 5-7 см.

По-малките площи (до около 200 м²) могат да се косят с електрическа косачка. За по-големите поляни се препоръчва мощна, бензинова. Бензиновите косачки се препоръчват за косене на площи с наклон до 30%. Веднага след засяването, както и първия месец след като поникне, тревата се полива всеки ден (през лятото и ако температурите са високи) или през ден. За да не изгори, задължително е поливането да става сутрин или вечер, т.е. да се избягват горещите обедни часове. Редовното плевене е необходимо

за добрия вид на поляната. Махането на плевели става ръчно (ако плевелите са малко), но при повече плевели и по-големи площи се пръска с избран хербицид, който унищожава широколистните плевели. През активния сезон (май-септември) на всеки 3-4 седмици се редува торене само-ниева селитра и с бавноразтворим комбиниран NPK тор.

АЛТЕРНАТИВНИ ТРЕВНИ ПЛОЩИ

Алтернативи на класическата тревна площ, която е очарователна със семплата си красота и е по-лесна за поддържане, е моравата тип "цветна поляна". Този тип представлява смес от по-бавно растящи тревни видове и многогодишни цветя - парички, лютиче, вероника, дива теменужки, мащерка, лайка, мак, лихнис, кампанула, centaurea, филипендула, ко-реопсис, ешшолция, гипсофила. По възможност се препоръчва използването на местни за района цветя, защото те са по-непретенциозни и почти не изискват поддръжка. Този тип поляна е важна и от екологична гледна точка, защото спомага за запазването на местни видове, освен това е рай за медоносни пчели и перурди, които танцуват из нея. Изборът на тревни и цветни видове се прави въз основа на вида почва, като могат да се подберат видове за много сухи, открити, наклонени, с бедна почва или мочурливи терени.

Цветната поляна представлява смес от 5-6 вида бавнорастящи видове трева и от 10 до 25 вида дива или култивирани многогодишни цветя, цъфтящи през пролетта, лятото и есента. В зависимост от това дали предпочитаме да имаме по-ниска или по-висока поляна, съответно

подбираме по-ниски или по-високи видове. Цветните поляни се подрязват няколко пъти годишно. Това се определя от вида на цветята - дали са пролетно или лятно цъфтящи. Пролетно цъфтящите се подрязват на 5-8 см на всеки три седмици, след като са си хвърлили семената, или се окосяват веднъж късно през лятото. Лятно цъфтящите поляни могат да се косят до късна пролет, след което се оставят и не се косят до ранна есен, докато цветята хвърлят семената си.

Друг алтернативен начин за затревяване е с ниски тревни заместители, които могат да добавят привлекателна текстура, сезонен цъфтеж или атрактивна есенна окраска в градината, лесно се разпространяват и правят дебел килим – по този начин се спестяват усилията относно косенето и поливането. Една такава възможност са поляните от бяла или червена детелина, спадащи към групата на растенията, възстановяващи азота в почвата. Ако сме решили да си направим алтернативна поляна от бяла детелина, трябва да имаме предвид, че цветовете ѝ привличат медоносни пчели, нещо чудесно за всяка градина, тъй като те опрашват декоративните цветя, билките и зеленчуците в градината. Но ако имаме цяла моравка от бяла детелина, количеството на пчелите се увеличава многократно и има опасност от ужилване, докато се разхождаме боси из тревата, а и не е подходящо, ако имаме малки деца. Детелината не е толкова устойчива, колкото нормалната трева на интензивна игра и ходене по нея – тя издържа на частично утъпкване. Изисква редовно поливане и не бива да се подхранва с изкуствени торове, защото това

може да я унищожи.

Орнаменталните треви добавят цвят в градината. Някои са в нюанси на зелено, други са в златисти, бели, червени или пурпурни нюанси, трети са в синьо и сребърно. Синята власатка е ниска тукфеста трева със сребристосин цвят. Толерантна е към повечето атмосферни почвени условия, но най-добре се развива на слънчеви и добре дренирани почви, трябва да се избягват тежките глинести почви, както и горещите припечни и сухи места. По-наситен цвят имат младите части, старите губят цвета си и по този начин «избледнява» цялостният цвят на тревния килим. Макар и да не изисква интензивна поддръжка в сравнение с класическите тревни смеси, синята власатка също има нужда от поливане през лятото, частично торене веднъж на 2-3 месеца с естествен или с комбиниран NPK тор.

